

Thema-zondag: “Wandelen met God – hoe doe je dat?”

Genesis 5/Hebr. 11: Henoeh.

Present en de tijdcollecte.

⊞ Welkom + mededelingen (Gastvrouw)

⊞ 3 liederen (band + gemeente)

o Opwekking 559 – Schijn met Uw licht in mijn hart Heer.

o Opwekking 575 – Jezus alleen

(Erkennen dat we God ook echt nodig hebben / met hem moeten wandelen)

votum en zegengroet

o Opwekking 687 – Heer wijs mij Uw weg (Vraag aan God hoe we met Hem kunnen wandelen)

⊞ Wet – Bergrede/zaligsprekingen (At Kramer)

⊞ Gebed (At Kramer)

⊞ Kindmoment + kinderlied (?? + band of YouTube)

- Inleiding op Schriftlezing.

⊞ Schriftlezing – Genesis 5 & Hebr. 11 (Jennifer)

⊞ Preek (At Kramer)

⊞ Inleiding briefjes (At kramer - vertelt wat de bedoeling is)

⊞ Briefjes (Band (piano) speelt instrumentaal + gemeente schrijft op de 2 briefjes wat ze mooi vinden in het wandelen met God en wat ze moeilijk vinden in wandelen met God. Die briefjes kunnen ze op 2 grote vellen achterin de kerkzaal plakken.)

⊞ Lied (Band + gemeente)

o Sela – Ik zal er zijn (De belofte van God belijden dat Hij er altijd is / dat we altijd met Hem kunnen wandelen)

⊞ Gebed (At Kramer)

⊞ Collecte

⊞ Afsluiting (Gastvrouw – bedankt voor komst en vertelt over het eten na de dienst)

⊞ Slotlied (Band + gemeente)

o Opwekking 377 – Wat de toekomst brengen moge (Dit eeuwenoude lied zingen we over de melodie van ‘The Rose’. Het is een regelrechte bevestiging dat we met God zullen wandelen.)

Voor de Schriftlezing:

We gaan een geslachtsregister lezen. Een stamboom. Stamboom van Adam.

Dat lijkt heel saai. Alleen maar namen met wat data: naam, dan en dan geboren, zoveel kinderen en toen en toen weer gestorven.

En als je die namen en mensen niet kent, dan zegt het je niks.

Het is misschien leuk om je eigen geslachtsregister te lezen. Je eigen stamboom na te pluizenJe voorgeslacht. Of er nog wat beroemde mensen tussen zitten. Zoals Sven Kramer of zo.

Maar verder is het saai en dus slaan we die over.

En die van Adam helemaal.

Want er zit een heel somber refrein in deze stamboom.

Steeds is het: 'Hij werd geboren, leefde zoveel jaar en stierf. Geboren ...en stierf...geboren en stierf....'. Dorre data.

Alsof je op een kerkhof loopt. Steeds klinkt de doodslok.

Dat is er overgebleven van het paradijs, de Hof van Eden. De lusthof werd een kerkhof.

Ja, ze werden wel heel oud.

Dat is bijzonder: Adam werd 930 jaar en Methusalem werd wel 969 jaar! Cool!

Wij denken: 'Hoe konden die mensen zo oud worden?'

Misschien kent u het programma van Erik Scherder: "Zo oud als Methusalem". Dia.

Daarin gaat hij op zoek naar een lang leven. Hij zoekt mensen op, die 90 of zelfs 100 jaar worden en vraagt naar hun geheim. Erik wil zelf ook graag 100 worden. Maar: hoe doe je dat?

Ik dacht: Erik zou ook Henoch eens op moeten zoeken.

Die is niet zó oud geworden: maar 365 jaar. □ □

En, nog meer bijzonder: hij is nooit gestorven!

Henoch kent dus het geheim van een lang leven.

Daarom gaan wij vanmorgen eens bij Henoch op bezoek.

Preek:

Erik Scherder heeft ook een boek geschreven: "Laat je hersenen niet zitten". Dia.

Daarin vertelt hij, dat beweging goed is voor je spieren, je hart, je gewicht, maar ook voor je hersenen. Beweging stimuleert de bloedsomloop.

Als je niet beweegt, veel zit, dan gaan je hersenen sneller achteruit en heb je meer kans op dementie en Alzheimer. Zitten is het nieuwe roken.

Laat je hersenen niet zitten: wandel, loop, fiets, zwem...beweeg!

Henoch zou zeggen: "Wandelen is ook goed voor je hart. Voor je ziel. Wandelen met God.

Kijk maar: ik werd 365 jaar, kreeg kinderen en ik ben niet gestorven. God heeft mij opgenomen!".

Mooi, denk je.

Maar: wandelen met God – hoe doe je dat?

Want ik zie God niet. Als ik spreek of bid zegt Hij niets terug. Bestaat hij wel?

Ik wil wel geloven. Ik zoek vaak zijn hand, maar ik vind niets om vast te houden. Het is vaak zo stil in mijn hart. Zo leeg in de wereld. Ik kom God niet tegen.

Wandelen met God - dat klinkt heel mooi, maar hoe doe je dat?

Henoch is niet de eerste.

Over Adam en Eva staat al geschreven, dat zij met God wandelden in het paradijs.

In de avondkoelte.

Dan kwam de Here God naar hen toe en zei: "Zullen we even wandelen?".

Stel je voor: de almachtige God komt naar je toe en zegt: "Zullen we een stukje wandelen?".

De afstand van de aarde tot de zon is 150.000 000 000 meter. Dia.
De aarde en de zon draaien rond in het Melkwegstelsel. Dia.
Er zijn miljarden sterrenstelsels in ons heelal met ieder miljarden sterren. Dia.
En de almachtige God heeft dit alles bedacht en heeft het gemaakt door het woord van zijn mond.
Hoe bedoel je dat je God nergens tegenkomt?
En deze almachtige God zegt tegen Adam en Eva: "Zullen we een stukje wandelen!? Het is nu wat koeler."

Op een dag breken Adam en Eva met deze goede God. Wantrouwen hem. Willen vrij zijn. Zelf uitmaken wat goed en kwaad voor ze is.
De mens laat de hand van God los.
Verbergt zich voor hem.
En wat gebeurt er: de wereld wordt overspoeld door kwaad. Door geweld. Overspel. Trots. Krijgsheren, die wraak oefenen. Een wereld van God los.
Een wereld waarin de doodsklok steeds weer klinkt: 'en hij stierf...en hij stierf...en hij stierf...'.
De mensen sterven, omdat zij niet echt hebben geleefd.
In die wereld wordt Henoch geboren. Zoon van Jered.
Maar bij Henoch gaat het opeens anders. Eén naam doorbreekt het sombere refrein: Henoch sterft niet. Hij wordt opgenomen door God. Want Henoch wandelde met God.
Een vroege hemelvaart.

"Wandelen met God" klinkt in onze oren heel vroom. Heel braaf.
Wat voor man was die Henoch?
Was hij een brave jongen, die altijd rustig thuis zat? Braaf te lezen. Of als een bleke monnik te mediteren in zijn eigen, veilige hoekje? Iemand die nooit eens lekker uit ging?
Is dat 'wandelen met God'?
Nee, dat lezen we nergens.
Hij had een vrouw en kinderen en stond dus midden in het leven van die tijd.
Het is nog sterker.
In de brief van Judas staat dat Henoch in zijn dagen profeteerde.
Hij zag het geweld en de leugen en het misbruik en het kwaad. En hij ging daartegen in. Hij waarschuwde de mensen. Hij vertelde dat God een keer zou komen om te oordelen. Hij riep op tot bekering. Hij was dus helemaal geen bleke monnik die bang met een boekje in een hoekje zat.
Hij was heel moedig. Kwam op voor zijn God.
Hij koos vol geloof voor een ander leven. Een leven met God. Verbonden met God. Zoekend naar de wil van God. Een leven zonder geweld en stoere seks. Hij vocht tegen het kwaad in de wereld en in zijn eigen hart. Hij wandelde, hij leefde met God.
Een leven dat schitterde als een helder licht in een donkere wereld.
De mensen hebben hem waarschijnlijk ook gezocht. Om hem de mond te snoeren. Om hem te doden. Zoals veel profeten van God zijn gedood. Zijn leven ging niet over rozen.
Mensen houden er niet van als je hen op hun fouten wijst.
Maar Henoch durfde dat.

Mijn vader vertelde dat ook vaak over zijn opa. Albert Kramer. Mijn overgrootvader dus.
Nu we het toch over onze stamboom hebben! □ □
Mijn overgrootvader was ouderling in de kerk. Echt een vrome man.
Hij was lid van 'de blauwe knoop'. Kent u die uitdrukking?
Dat betekent dat hij geen druppel drank dronk. Want hij zag om zich heen, dat drank meer kapot maakt dan je lief is.
Hij leefde rond 1900. Een tijd vol armoede.
Weet je wat hij deed?

Mijn vader vertelde, dat in die jaren veel mannen aan het einde van de week hun loon kregen. Niet op hun girorekening, maar gewoon contant in hun loonzakje. Dat namen ze mee naar huis. Maar voor ze naar huis gingen, gingen ze eerst naar de kroeg. De helft van hun kleine loon gaven ze niet aan hun gezin, maar aan de drank. Ze werden dronken. Kwamen dronken thuis en sloegen hun vrouw en kinderen. Grote ellende. Weet je wat mijn overgrootvader deed? Hij ging gewoon zo'n kroeg binnen vol met halfdronken, brallende kerels, pakte ze bij hun kladden, sleepte ze de kroeg uit en bracht ze thuis. "Zorg voor je gezin!", zij hij dan. Wat een kerel, hè! Altijd als mijn vader dat vertelde was ik zo trots op mijn stamboom!

Nou, zo'n type was Henoch.
Een profeet.
Een moedig man, die met gevaar voor eigen leven de mensen tot bekering opriep.
Een mooi en heilig leven met God.
En dat zuivere leven viel op in die goddeloze tijd vol eerwraak en geweld. Een lichtstraal in een donkere wereld.
En wat doet de HERE?
Hij neemt Henoch op. Henoch sterft niet.
En zo zet de HERE zelf een kroon op zijn leven.
Een uitroep teken bij zijn woorden.
Hij laat zien: wandelen met God is geen doodlopende weg.

Zo wordt later Noach gered van het water.
Elia opgenomen in de hemel.
Daniël gered uit de leeuwenkuil.
Jezus opgewekt uit de dood.
De HERE zelf zet een kroon op hun leven: wandelen met God is geen doodlopende weg. Het is de weg naar het leven. Echt leven.

Wandelen met God – hoe doe je dat?
Ja, wat is wandelen.

Wandelen is geen rennen.

Je hoeft geen prijs te winnen. Geen finish te halen.
Wandelen is rust. Genieten van de natuur. Van elkaar.
Wandelen is weten dat je weer thuis komt.
Wandelen met God is weten, dat je je niet waar hoeft te maken. Je hoeft je niet mooier voor te doen dan je bent. Wandelen met God ademt rust.
Het is je gewone leven van elke dag.

Wandelen met God is bescherming zoeken. Veiligheid.

Stel je voor: die machtige schepper van de kosmos is jouw vriend! Jouw Vader.
Wandelen met God is vertrouwen op God.
Misschien al eens verteld van het jongetje, dat met zijn vader op vakantie in Frankrijk een grot bezocht. Samen met een groep mensen dalen ze een stenen trap af. Langs een stalen deur komen ze in een onderaardse grot. Ze volgen de gids en dalen verder af door een lange vochtige gang. Steeds dieper.
Aan de wanden zitten kleine lampjes, die het donker verdrijven. Je kunt goed zien waar je loopt. Al pratend en lachend komen ze in een grote zaal vol druipstenen. Het is een mooi gezicht.
De gids vertelt.
Maar: opeens gaan alle lichten uit. Kortsluiting.
Het is aardedonker.

En het blijft donker.

Een minuut. Vijf minuten. Een kwartier.

De mensen worden stil. Zelfs de gids zwijgt. Je kunt de harten horen bonzen.

Alleen: dat kleine jongetje blijft maar praten. Helder klinkt zijn stemmetje door de grote granieten zaal. Die vader begrijpt er niets van: al die grote mensen zijn angstig stil, maar zijn kleine mannetje blijft vrolijk praten. Helemaal niet bang.

Opeens ziet hij het: zijn jongen heeft zijn hand vast. De hand van zijn vader.

En hij weet: als mijn vader er is, dan komt het goed.

Kijk zo ook naar God: Hij heeft het heelal gemaakt. Hij heeft zijn zoon Jezus voor jou laten sterven.

Neem zijn hand en vertrouw erop dat het goed komt. Ook als het donker is in je leven.

Wandelen is met elkaar praten. Je hart openen.

Op lange wandelingen kun je vaak makkelijk praten. Al lopend kun je denken. Je kunt ook even stil zijn. Stil staan bij een mooi uitzicht op het dal. Bij een zeester op het strand.

Je hebt het over de dingen waar je echt mee zit. Waar je blij mee bent. Wat je moeilijk vindt.

Daarom is het ook zo goed om als man en vrouw vaak met elkaar te wandelen.

Even geen TV, geen computer of mobiel, niet de drukte van de kinderen. Alleen elkaar. In alle rust praten en delen wat je vaak zo moeilijk zegen kunt. Waar je naar verlangt. Wat je pijn doet.

Wandelen met God is met hem praten.

Luisteren naar wat hij in de Bijbel tegen je zegt. Daar echt tijd voor nemen.

En dan tegen God zeggen wat jou bezig houdt. Je hart voor hem openen.

Elke dag even naar de binnenkamer en met hem alleen zijn.

Dat is het hart van iedere relatie: dat je met elkaar praat. Je hart opent.

Misschien zeg je: "Maar God zegt niets terug".

Nee, niet altijd hoorbaar.

Maar vergeet niet: God hééft al veel gezegd. Honderden mensen zijn door hem aangesproken. En veel van die woorden zijn op schrift gesteld. Bewaard voor ons.

Door hardop te lezen klinken die woorden opnieuw.

Daarbij: God hoeft niet altijd veel te zeggen.

Heel veel weet je al best. Omdat je hem kent.

Dat is ook bij je aardse vader al. Die hoeft niet steeds te zeggen, dat je eerlijk moet zijn, dat je niet moet liegen. Dat je een goede vriend moet zijn. Dat je je kamer op moet ruimen. Dat je trouw moet zijn aan je eigen vrouw. Je weet het allemaal best. God stem klinkt in je geweten. In je hart.

En soms klinkt Gods stem nog steeds.

Veel mensen hebben in een visioen Jezus ontmoet, die met hen sprak.

Wandelen met God is met hem praten. Zo open je je hart.

Wandelen met God is hem gehoorzamen.

Je luistert naar Hem. Ook naar zijn geboden. Gewoon doen wat hij zegt.

Het lijkt misschien onvrij. Het woord wet en gebod heeft een lastige klank.

"Als iemand zegt dat ik iets moet doen, doe ik het vaak juist niet", zei een meisje tegen me.

Het woordje "moeten" - jij moet dit en jij moet dat- is vaak irritant.

Maar gehoorzaam aan God zijn doe je omdat je hem vertrouwt. Omdat hij weet wat goed voor jou is en voor de mensen om je heen.

Gehoorzamen doe je uit respect.

Wandelen met God is ook kiezen.

Kiezen.

Met iemand wandelen doe je altijd omdat je dat ook zelf wilt. Je wordt niet gedwongen. Als iemand zegt: "Ga je mee wandelen?", dan kun je ook 'nee' zeggen.

Henoch wandelde met God en niet met al die goddeloze mensen om hem heen.

Hij koos voor Hem en niet voor het kwaad.

En dat zag je in zijn leven.

Wandelen met God is kiezen. Zelf kiezen. Bewust kiezen. In vrijheid. Elke dag weer.

Het is wel een heel belangrijke keuze.

Want het kwaad, de zonde, ligt als een roofdier op de loer om je te bespringen. Om je te vernietigen. Om de band met God stuk te maken.

Dat zag je gebeuren bij Adam en Eva: als zij voor het kwade kiezen, verbergen zij zich voor God. Ze schamen zich. En dat is de ervaring van al Gods kinderen: als je de verleiding toelaat in je leven, is het moeilijk om God dichtbij te laten komen.

Kies steeds voor God en tegen het kwaad dat wil binnenbreken.

Wandel met God en vraag hem om kracht onderweg.

Wandelen met God is ook profeteren.

En profeteren betekent nu niet 'de toekomst voorspellen'.

Maar profeteren betekent woorden van God doorgeven. Om te troosten. Om te waarschuwen.

Om het kwaad aan te wijzen. Om de goede weg te wijzen.

Als je met God wandelt wandel je nog wel in deze wereld.

En wil je iets voor deze wereld betekenen. Je wilt een licht zijn. Een zout.

Je wilt iets betekenen voor vluchtelingen, voor armen, voor mensen die eenzaam zijn, voor jongeren die de weg in dit leven zoeken, voor mensen die worstelen met verleidingen.

Soms met gevaar voor je eigen leven.

Kijk maar naar Henoeh. Hij zat niet met een vroom boekje in zijn veilige huisje. Nee, hij kwam voor God op. Was vol zorgen voor de mensen, die verloren dreigden te gaan.

Juist mensen, die met God in het licht wandelen willen anderen in dat licht laat delen.

Wandelen met God kan een avontuur zijn.

Wandelen met God.

Dat is niet makkelijk.

Het is wel mooi.

En van Henoeh leren we dat dat geen doodlopende weg is.

Amen.